

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 25. november 2025

Sag BS-64381/2024-HJR

Business Danmark som mandatar for A
(advokat Per Buttenschøn)

mod

X ApS
(advokat Rasmus Agathon)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 16. april 2024 (BS-58428/2023-GLO) og af Østre Landsrets 4. afdeling den 19. september 2024 (BS-21891/2024-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Hanne Schmidt, Jens Kruse Mikkelsen og Mohammad Ahsan.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, Business Danmark som mandatar for A, har nedlagt påstand om, at indstævnte, X ApS, skal betale 110.257 kr. med procesrente fra den 24. november 2023.

Endvidere har Business Danmark som mandatar for A nedlagt påstand om, at X ApS skal betale 53.858,67 kr. med procesrente fra den 24. september 2024. Dette krav angår tilbagebetaling af sagsomkostninger for byretten og landsretten.

X ApS har påstået stadfæstelse.

Anbringender

A har anført navnlig, at betingelserne i funktionærlovens § 5, stk. 2, for at opsigelse hende den 7. juni 2023 efter 120 sygedage med 1 måneds varsel ikke var opfyldt. Hun er derfor berettiget til yderligere 3 måneders løn.

Efter en naturlig sproglig forståelse af funktionærlovens § 5, stk. 2, kan opsigelse tidligst afgives, når hele den 120. sygedag er passeret. Det indebærer, at en opsigelse efter § 5, stk. 2, kun er gyldig, hvis den afgives tidligst den 121. sygedag. Dette følger også af bestemmelsens forarbejder samt af retspraksis, jf. bl.a. UfR 1998.737 V og UfR 2014.1284 V. Denne forståelse følger også af, at en fuldtidssygemelding måles i hele dage og ikke kun frem til sædvanlig arbejdstids ophør.

Opsigelsen må anses for afgivet på det tidspunkt, hvor X traf foranstaltninger, der med en vis grad af sandsynlighed ville bringe opsigelsen frem til hende, hvilket var den 7. juni 2023 kl. 13.42 ved registreringen hos PostNord af det anbefalede brev indeholdende opsigelsen. Opsigelsen er således i strid med § 5, stk. 2, afgivet den 120. sygedag.

Opsigelsen må i hvert fald anses for at være afgivet den 7. juni 2023 kl. 16.41, hvor opsigelsen blev afleveret til posthuset, og dermed under alle omstændigheder inden den 120. sygedag var passeret.

X har anført navnlig, at en naturlig sproglig forståelse af funktionærlovens § 5, stk. 2, må indebære, at en opsigelse, der afgives efter udløbet af sædvanlig arbejdstid den 120. sygedag, opfylder bestemmelsens krav om, at opsigelsen er sket i "umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 sygedage", idet den 120. sygedag er passeret ved sædvanlig arbejdstids ophør. En sådan forståelse følger også af forarbejderne til § 5, stk. 2, samt af lovens § 5, stk. 1, som stk. 2 skal læses i overensstemmelse med. Hertil kommer, at stk. 2 angår "sygedage" og ikke hele dage eller døgn. Det er således ikke et krav efter § 5, stk. 2, at en opsigelse tidligst kan afgives den 121. sygedag. Den kan således afgives den 120. sygedag efter sædvanlig arbejdstids ophør.

En opsigelse er et påbud, der efter obligationsretlige principper har bindende virkning, når opsigelsen kommer frem til modtageren. Opsigelsen kom frem til A den 122. sygedag den 9. juni 2023 kl. 10.46. Derfor kan opsigelsen ikke anses for afgivet på den 120. sygedag den 7. juni 2023 kl. 13.42 ved registreringen hos PostNord af det anbefalede brev indeholdende opsigelsen.

Hvis der imidlertid lægges vægt på det tidspunkt, hvor der var truffet foranstaltninger, som med en vis grad af sandsynlighed ville bringe opsigelsen frem til A, kan opsigelsen tidligst anses for afgivet den 7. juni 2023 kl. 16.41 ved indlevering af opsigelsen på posthuset (afsendelsen), hvilket i øvrigt var efter sædvanlig arbejdstids ophør den 120. sygedag.

Højesterets begrundelse og resultat

A blev ansat hos X ApS den 13. januar 2020. Ifølge ansættelseskontrakten fandt 120-dagesreglen i funktionærlovens § 5, stk. 2, om opsigelse med forkortet varsel anvendelse for ansættelsesforholdet.

A havde den 7. juni 2023 været sygemeldt i 120 dage og kunne derfor i medfør af funktionærlovens § 5, stk. 2, opsiges med det forkortede varsel på 1 måned.

Den 7. juni 2023 kl. 13.42, der som nævnt var den 120. sygedag, modtog A en notifikation på sin PostNord-app om, at X havde klargjort en forsendelse til hende. Samme dag kl. 16.41 modtog hun en notifikation om, at en forsendelse fra X var blevet indleveret til et posthus. Den 9. juni 2023 kl. 10.46, som var den 122. sygedag, kom forsendelsen, der indeholdt X' opsigelse efter § 5, stk. 2, frem til A.

Sagen angår, om betingelserne for at opsiges A med forkortet varsel efter funktionærlovens § 5, stk. 2, var opfyldt.

Efter § 5, stk. 2, 1. pkt., kan det i en ansættelseskontrakt bestemmes, at en funktionær kan opsiges med 1 måneds varsel til fratræden ved en måneds udgang, hvis funktionæren inden for et tidsrum af 12 på hinanden følgende måneder har oppebåret løn under sygdom i 120 dage i alt. Opsigelsens gyldighed er ifølge § 5, stk. 2, 2. pkt., betinget af, at den sker i umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 sygedage, og mens funktionæren endnu er syg.

Det fremgår således af ordlyden af § 5, stk. 2, 1. pkt., at opsigelse med forkortet varsel forudsætter, at funktionæren "har oppebåret" løn under sygdom i 120 dage i alt, mens ordlyden af § 5, stk. 2, 2. pkt., forudsætter, at opsigelsen sker i umiddelbar tilknytning til "udløbet" af de 120 sygedage. Højesteret finder derfor, at en opsigelse efter bestemmelsen først kan afgives, når arbejdsgiveren har konstateret, at funktionæren har haft 120 sygedage med løn.

Da en funktionær efter arbejdstids ophør på den 120. sygedag har oppebåret løn i 120 sygedage, finder Højesteret, at en opsigelse efter § 5, stk. 2, kan afgives efter arbejdstids ophør denne dag.

Det er for Højesteret ikke bestridt, at As normale arbejdstid var kl. 8.30-15.00. Da X' opsigelse blev afsendt på den 120. sygedag den 7. juni 2023 kl. 16.41, er opsigelsen således afgivet efter ophør af hendes normale arbejdstid.

Det er ubestridt, at opsigelsen er sket i umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 sygedage, idet forsendelsen med opsigelsen kom frem til A den 9. juni 2023 kl. 10.46, og at hun på dette tidspunkt stadig var syg.

På denne baggrund tiltræder Højesteret, at betingelserne for X' opsigelse af A med forkortet varsel var opfyldt, jf. funktionærlovens § 5, stk. 2.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens dom. Som følge heraf frifindes X for påstanden om tilbagebetaling af sagsomkostninger for byretten og landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Business Danmark som mandatar for A betale 25.000 kr. til X ApS.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.